

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS

DĖL TARPTAUTINIO VEŽIMO KELIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Azerbaidžano Respublikos Vyriausybė (toliau – Šalys),

pripažindamos vežimo keliais svarbą plėtojant dvišalius ekonominius ir prekybinius santykius lygybės ir abipusės naudos pagrindu,

norėdamos palengvinti tarptautinį vežimą keliais tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per Šalių valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ar iš trečiųjų šalių,

susitarė:

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis Susitarimas reglamentuoja tarptautinį vežimą keliais tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ar iš jų, kurį vykdo vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruoti vežėjai.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame Susitarime:

1. Tarptautinis vežimas keliais – keleivių ar krovinių vežimas keliais tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ar iš jų, kurį vykdo vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruoti vežėjai.

2. Reguliarus keleivių vežimas – keleivių vežimas autobusu tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas pagal iš anksto sutartą maršrutą, tvarkaraštį ir kainoraštį su nustatytais iš anksto įlaipinimo ir išlaipinimo punktais.

3. Nereguliarus keleivių vežimas – bet koks kitas keleivių vežimas autobusu, nesusijęs su šio straipsnio 2 dalyje pateikta apibrėžtimi „reguliarus keleivių vežimas“ ir vykdomas pagal užsakymo sutartį.

4. Vežimas tranzitu – tarptautinis vežimas keliais, vykdomas vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruota kelių transporto priemone tranzitu per kitos Šalies valstybės teritoriją į trečiąsias šalis ar iš jų.

5. Vežimas į trečiąsias šalis ar iš jų – tarptautinis vežimas keliais, vykdomas vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruota kelių transporto priemone į trečiąsias šalis ar iš jų į kitos Šalies valstybės teritoriją ar iš jos.

6. Vežėjas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, registruotas vienos iš Šalių valstybės teritorijoje ir pagal registracijos šalies teritorijoje galiojančius nacionalinės teisės aktus turintis teisę vykdyti tarptautinį vežimą keliais už atlygį ar savo sąskaita.

7. Kelių transporto priemonė – bet kuri motorinė transporto priemonė, pagaminta keleiviams ar kroviniams vežti automobilių keliais ir vežėjo registruota vienos iš Šalių valstybės teritorijoje.

8. Krovininė transporto priemonė – kelių transporto priemonė, skirta ar naudojama kroviniams keliais vežti, kurios didžiausioji leidžiamoji masė (svoris) yra didesnė nei 3,5 tonos.

9. Vilkikas – kelių transporto priemonė, pagaminta vilkti kitas nemotorines transporto priemones. Traktoriai ir savaeigės mašinos į šią apibrėžtį neįtraukiami.

10. Priekaba – bet kuri nesavaeigė transporto priemonė, kurią velka motorinė transporto priemonė.

11. Puspriekabė – bet kuri priekaba, kuri su vilkiku sukabinama taip, kad jos dalis remtųsi ant vilkiko, o jos didžioji masės ir krovinio masės dalis tektų vilkikui.

12. Autobusas – bet kuri kelių transporto priemonė, pagaminta keleiviams vežti ir turinti daugiau kaip devynias sėdimąsias vietas, įskaitant vairuotojo vietą, ir registruota vienos iš Šalių valstybės teritorijoje.

13. Krovininių transporto priemonių junginys – bet kurios priekabos ar puspriekabės ir vilkiko junginys, neatsižvelgiant į tai, kurios valstybės teritorijoje priekaba ar puspriekabė registruota.

14. Leidimas – vienos iš Šalių valstybės kompetentingos institucijos išduotas dokumentas, leidžiantis vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotai kelių transporto priemonei įvažiuoti į kitos Šalies valstybės teritoriją ir iš jos išvažiuoti arba vykdyti tarptautinį vežimą keliais tranzitu per jos teritoriją, taip pat tarptautinį vežimą keliais į trečiąsias šalis ar iš jų.

15. Specialus leidimas – vienos iš Šalių valstybės kompetentingos institucijos išduotas vienkartinis leidimas, leidžiantis vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotai didžiagabaritei ir (arba) sunkiasvorei kelių transporto priemonei, viršijančiai didžiausiosios leidžiamosios masės (svorio), ašies apkrovos ribas, matmenis ir kitus parametrus, įvažiuoti į kitos Šalies valstybės teritoriją ir išvažiuoti iš jos arba važiuoti tranzitu per jos teritoriją keliais, taip pat vežti pavojinguosius krovinius pagal priimančiosios šalies teritorijoje galiojančius nacionalinės teisės aktus.

16. Registracijos šalis – Šalies valstybė, kurioje registruotas vežėjas arba kelių transporto priemonė.

17. Priimančioji šalis – Šalies valstybė, kurioje vežėjas ar kelių transporto priemonė nėra registruoti, bet vykdo vežimo operacijas.

18. Trečiosios šalys – valstybės, kurios nėra šio Susitarimo šalys.

19. Kabotažas – keleivių ar krovinų vežimas, kurį vykdo vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotas vežėjas tarp punktų, esančių kitos Šalies valstybės teritorijoje.

20. Pavojingieji kroviniai – medžiagos ir gaminiai, kaip apibrėžta 1957 m. rugsėjo 30 d. Sutarties dėl pavojingų krovinų tarptautinio vežimo keliais (ADR) nuostatose.

21. Greitai gendantys kroviniai – kroviniai, suprantami taip, kaip jie apibrėžti 1970 m. rugsėjo 1 d. Susitarimo dėl greitai gendančių maisto produktų tarptautinio gabenimo ir tokiam gabenimui naudojamų specialių transporto priemonių (ATP) nuostatose.

22. Nacionalinės teisės aktai – Šalių valstybių teritorijose galiojantys teisės aktai. Lietuvos Respublikos nacionalinės teisės aktai apima ir Lietuvos Respublikoje taikomus Europos Sąjungos teisės aktus.

II. KELEIVIŲ VEŽIMAS

3 straipsnis

Reguliarus keleivių vežimas

1. Reguliarus keleivių vežimas tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas vykdomas Šalių valstybių kompetentingų institucijų abipusiu sutikimu. Šalių valstybių kompetentingos institucijos išduoda rašytinį sutikimą (leidimą) dėl maršruto dalies, einančios per jų valstybių teritorijas.

2. Paraiška dėl reguliaraus keleivių vežimo pateikiama Šalies valstybės, kurioje registruotas vežėjas, kompetentingai institucijai. Registracijos šalies kompetentinga institucija praneša priimančiosios šalies kompetentingai institucijai, jei ji neprieštarauja šiai paraiškai. Šalių valstybių kompetentingos institucijos nustato paraiškos formą pagal savo valstybių teritorijose galiojančius nacionalinės teisės aktus.

3. Šalių valstybių kompetentingos institucijos iš anksto pateikia viena kitai pasiūlymus dėl reguliaraus keleivių vežimo. Šiuose pasiūlyimuose nurodoma tokia informacija:

3.1. vežėjo pavadinimas;

3.2. vežimo maršrutas, konkrečios išvykimo ir paskirties vietos, sienos kirtimo punktai, sustojimo punktai, kuriuose keleiviai įlaipinami ir išlaipinami;

3.3. tvarkaraštis;

3.4. numatomas vežimo laikotarpis ir dažnumas;

3.5. kainoraštis;

3.6. vežimo sąlygos.

4. Sprendimas dėl reguliaraus keleivių vežimo vykdymo priimamas per tris (3) mėnesius nuo pasiūlymo pateikimo.

5. Reguliaraus keleivių vežimo galiojimo laikotarpis nustatomas Šalių valstybių kompetentingų institucijų abipusiu sutikimu pagal jų valstybių teritorijose galiojančius nacionalinės teisės aktus.

6. Vykdamas reguliarų keleivių vežimą leidimo nereikia, kai siunčiamas tuščias autobusas pakeisti apgadinto ar sugedusio autobuso.

7. Reguliaraus keleivių vežimo leidimas nustoja galioti pasibaigus jo galiojimo laikotarpiui arba praėjus devyniasdešimt (90) dienų po to, kai leidimą išduodanti Šalies valstybės kompetentinga institucija gauna vežėjo rašytinį pranešimą apie ketinimą nutraukti paslaugą. Vežėjo rašytinis pranešimas apie reguliaraus keleivių vežimo nutraukimą pateikiamas prieš devyniasdešimt (90) dienų leidimą išdavusiai Šalies valstybės kompetentingai institucijai ir keleiviams.

8. Pagal šio Susitarimo 15 straipsnį sudaryta Bendra komisija nustato paraiškos dėl reguliaraus keleivių vežimo vykdymo ir kitų reikiamų dokumentų formą, taip pat vežimo sąlygas.

4 straipsnis

Nereguliarus keleivių vežimas

1. Nereguliarus keleivių vežimas tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir iš jų vykdomas pagal Šalių valstybių kompetentingų institucijų išduotus leidimus. Šalių valstybių kompetentingos institucijos išduoda leidimą maršruto daliai, einančiai per jų valstybių teritorijas. Kiekvienam nereguliariam keleivių vežimui išduodamas atskiras leidimas, leidžiantis atlikti vieną kelionę pirmyn ir atgal, jei leidime nenurodyta kitaip.

2. Šalių valstybių kompetentingos institucijos laikydamosi pagal šio Susitarimo 15 straipsnį įsteigtos Bendros komisijos nustatytų sąlygų pasikeičia abipusiškai sutartu skaičiumi nereguliaraus keleivių vežimo leidimų blankų. Šie leidimų blankai turi būti antspauduoti ir pasirašyti juos išduodančios Šalies valstybės kompetentingos institucijos. Leidimus gali naudoti tik tas vežėjas, kuriam jie buvo išduoti, jie negali būti perduoti kitiems vežėjams be juos išduodančios Šalies valstybės kompetentingos institucijos leidimo.

3. Leidimo nereikia šių rūšių nereguliariam keleivių vežimui:

3.1. tos pačios keleivių grupės švytuokliniam vežimui (turistų ekskursijoms, kultūros renginiuose dalyvaujančių delegacijų vežimui ir pan.) iš išvykimo vietos vienos iš Šalių valstybės teritorijoje į paskirties vietą kitos Šalies valstybės teritorijoje ir atgal į išvykimo vietą tuo pačiu autobusu;

3.2. autobusui su keleiviais, vykstančiam iš registracijos šalies teritorijos į priimančiosios šalies teritoriją su sąlyga, kad autobusas grįžta iš priimančiosios šalies teritorijos be keleivių;

3.3. autobusui be keleivių, vykstančiam iš registracijos šalies teritorijos į priimančiosios šalies teritoriją parvežti anksčiau tuo pačiu autobusu nuvežtų keleivių;

3.4. tos pačios keleivių grupės vežimui „uždaromis durimis“ visą kelionę tuo pačiu autobusu, kai vežimas prasideda ir baigiasi registracijos šalies teritorijoje;

3.5. pirmajam naujai įsigyto autobuso važiavimui be keleivių;

3.6. autobuso be keleivių, siunčiamo pakeisti apgadinto ar sugedusio autobuso, važiavimui.

4. Keleivių sąrašas, kurį registracijos šalyje vežėjas tinkamai užpildo ir pasirašo, turi būti laikomas autobuse vykdant šio straipsnio 3 dalyje nurodytą nereguliarų keleivių vežimą, autobuso ekipažas privalo jį pateikti priimančiosios šalies kontrolės institucijų įgaliotiems atstovams pareikalavus.

5. Pagal šio Susitarimo 15 straipsnį įsteigta Bendra komisija turi teisę siūlyti iš dalies pakeisti nereguliaraus keleivių vežimo rūšių, kurioms nereikia leidimo pagal šio straipsnio 3 dalį, sąrašą ir nustatyti, kokie papildomi dokumentai turi būti laikomi autobuse tokio vežimo metu.

III. KROVINIŲ VEŽIMAS

5 straipsnis

Leidimai vežti krovinius

1. Krovinių vežimas kelių transporto priemonėmis tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir iš jų, neatsižvelgiant į tai, iš kurios trečiosios šalies atvežtas kroviny ir į kurią kitą trečiąją šalį vežamas, vykdomas pagal Šalių valstybių kompetentingų institucijų išduodamus leidimus arba Tarptautinio transporto forumo leidimus, išskyrus šio Susitarimo 6 straipsnyje nustatytas vežimo operacijas. Krovinių vežimo rūšys nustatomos pagal tarptautiniame krovinių vežimo važtaraštyje (CMR) nurodytas krovinių pakrovimo ir iškrovimo vietas. Šalių valstybių kompetentingų institucijų išduodamų leidimų nereikia, jei kroviniai vežami pagal Tarptautinio transporto forumo leidimus.

2. Kiekvienam kroviniui vežti išduodamas atskiras leidimas, leidžiantis atlikti vieną reisą pirmyn ir atgal, jei leidime nenurodyta kitaip.

3. Šalių valstybių kompetentingos institucijos laikydamosi Bendros komisijos, sudarytos pagal šio Susitarimo 15 straipsnį, nustatytų sąlygų pasikeičia abipusiškai sutartu skaičiumi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų leidimų blankų. Šie leidimų blankai turi būti antspauduoti ir pasirašyti juos išdavusios Šalies valstybės kompetentingos institucijos.

4. Dėl leidimų skaičiaus Šalių valstybių kompetentingos institucijos susitaria kasmet Bendros komisijos posėdyje. Kiekvienais metais išduodami leidimai galioja iki kitų metų sausio 31 d.

5. Leidimas gali būti naudojamas tik vienai kelių transporto priemonei ir negali būti perduodamas kitiems vežėjams be juos išduodančios Šalies valstybės kompetentingos institucijos leidimo.

6. Leidimas galioja krovinių transporto priemonių junginiui, neatsižvelgiant į priekabos ir puspriekabės registracijos šalį.

6 straipsnis

Krovinių vežimas, kuriam nereikia leidimo

1. Leidimo nereikia šių rūšių krovinių vežimui:

1.1. kelių transporto priemonėmis, kurių didžiausioji leidžiamoji masė (svoris), įskaitant priekabas, neviršija 6 tonų, arba kelių transporto priemonėmis, kurių didžiausioji leidžiamoji keliamoji galia, įskaitant priekabas, neviršija 3,5 tonos;

1.2. būtiniosios medicininės įrangos ir medikamentų, taip pat humanitarinės pagalbos krovinių vežimui nepaprastosios padėties atveju, ypač reaguojant į stichines nelaimes;

1.3. meno kūrinių, eksponatų ir artefaktų, kurie turi būti eksponuojami mugėse ir parodose, vežimui;

1.4. įrangos, dekoracijų, aksesuarų ir gyvūnų, reikalingų teatro, muzikos, kino, sporto ar cirko pasirodymams, parodoms, mugėms ar kitiems renginiams, taip pat įrangos, skirtos radijo įrašams, filmams ar televizijos programoms kurti, vežimui;

1.5. kai vyksta nepakrautos kelių transporto priemonės, siunčiamos pakeisti arba atgal partempti sugedusios arba eismo įvykyje sugadintos kelių transporto priemonės, priekabos ar puspriekabės, įvažiuoja ir išvažiuoja techninės pagalbos ir priežiūros transporto priemonės, taip pat kelių transporto priemonės, siunčiamos nuvežti atsargines dalis ir atgal parvežti sugadintas dalis;

1.6. pirmajam naujai įsigytos kelių transporto priemonės ar krovinių transporto priemonių junginio važiavimui be krovinių;

1.7. vežimui į oro uostą ir iš jo skrydžio atšaukimo atvejais;

1.8. atsarginių dalių vežimui laivams ir orlaiviams taisyti;

1.9. mirusiųjų kūnų, palaikų ir urnų su mirusiųjų pelenais vežimui;

1.10. pašto siuntų vežimui;

1.11. kilnojamojo perkraustomo turto vežimui persikėlimo metu.

2. Pagal šio Susitarimo 15 straipsnį įsteigta Bendra komisija turi teisę teikti pasiūlymus iš dalies pakeisti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vežimo rūšių, kurioms nereikia leidimo, sąrašą ir nustatyti, kokie papildomi dokumentai turi būti laikomi transporto priemonėje tokio vežimo metu.

7 straipsnis

Pavojingųjų arba greitai gendančių krovinių vežimas

1. Pavojingųjų krovinių vežimą, kurį vykdo vežėjai, registruoti vienos iš Šalių valstybės teritorijoje, kelių transporto priemonėmis tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir iš jų, reglamentuoja 1957 m. rugsėjo 30 d. Sutarties dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo keliais (ADR) nuostatos ir priimančiosios šalies teritorijoje galiojantys nacionalinės teisės aktai.

2. Greitai gendančių krovinių vežimą, kurį vykdo vežėjai, registruoti vienos iš Šalių valstybės teritorijoje, kelių transporto priemonėmis tarp Šalių valstybių teritorijų arba tranzitu per jų valstybių teritorijas, taip pat į trečiąsias šalis ir (arba) iš jų, reglamentuoja 1970 m. rugsėjo 1 d. Susitarimo dėl greitai gendančių maisto produktų tarptautinio gabenimo ir tokiam gabenimui naudojamų specialių transporto priemonių (ATP) nuostatos ir priimančiosios šalies teritorijoje galiojantys nacionalinės teisės aktai.

3. Vežant pavojinguosius ar greitai gendančius krovinius, pasienio ir muitinės kontrolės procedūros atliekamos pirmumo tvarka pagal Šalių valstybių teritorijose galiojančius nacionalinės teisės aktus arba tarptautinius susitarimus, kurių šalimis yra Šalių valstybės.

IV. KITOS NUOSTATOS

8 straipsnis

Kabotažas

Vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotiems vežėjams neleidžiama vežti keleivių ar krovinių tarp punktų, esančių kitos Šalies valstybės teritorijoje.

9 straipsnis

Masė (svoriai) ir matmenys

1. Kelių transporto priemonės arba jos junginio, naudojamų tarptautiniam vežimui keliais pagal šį Susitarimą, didžiausioji leidžiamoji masė (svoris), ašies apkrova, matmenys ir kiti parametrai turi atitikti oficialius kelių transporto priemonės ar jos junginio registracijos dokumentus ir priimančiosios šalies teritorijoje galiojančius nacionalinės teisės aktus.

2. Jeigu didžiausioji leidžiamoji masė (svoris), ašies apkrova, matmenys ir kiti kelių transporto priemonės ar jos junginio parametrai viršija priimančiojoje šalyje nustatytas leistinas ribas, vežėjas privalo iš anksto gauti tos Šalies valstybės kompetentingos institucijos specialų leidimą pagal jos valstybės teritorijoje galiojančius nacionalinės teisės aktus.

3. Šalių valstybių kompetentingos institucijos turi atsakyti į prašymą išduoti specialų leidimą ne vėliau kaip per dešimt (10) dienų nuo atitinkamo prašymo gavimo.

4. Jei šio straipsnio 2 dalyje minimame specialiame leidime nurodytas tam tikras maršrutas, kuriuo turi važiuoti kelių transporto priemonė ar jos junginys, vežimas turi būti vykdomas tik šiuo iš anksto apibrėžtu maršrutu.

10 straipsnis

Mokesčiai ir muitai

1. Pagal šį Susitarimą mokesčiai ir rinkliavos už kelių transporto priemonių naudojimą ir nuosavybę bei automobilių kelių naudojimą ir jų priežiūrą, taip pat mokesčiai ir rinkliavos už mokamų kelių, greitkelių, tiltų, tunelių ir kitų transporto įrenginių naudojimą taikomi vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotoms kelių transporto priemonėms, vežančioms keleivius ar krovinius kitos Šalies valstybės teritorijoje, vadovaujantis priimančiosios šalies teritorijoje galiojančiais nacionalinės teisės aktais, taip pat 2004 m. balandžio 2 d. Vilniuje pasirašytos Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Azerbaidžano

Respublikos Vyriausybės sutarties dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos nuostatomis.

2. Toliau išvardyti daiktai ir medžiagos, įvežami vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotoje kelių transporto priemonėje vykdant tarptautinį vežimą keliais į kitos Šalies valstybės teritoriją pagal šį Susitarimą, remiantis abipusiškumo principu atleidžiami nuo mokesčių ir muitų tiek, kiek tai leidžiama pagal priimančiosios šalies teritorijoje galiojančius nacionalinės teisės aktus:

2.1. degalai, esantys gamintojo gaminamuose transporto priemonių degalų bakuose, technologiškai ir struktūriškai susijusiuose su variklio maitinimo sistema, taip pat degalai, esantys degalų bakuose, kuriuos sumontavo priekabų ir puspriekabių gamintojas ir kurie skirti transporto priemonės šildymo ar aušinimo sistemoms;

2.2. pagrįstas kiekis tepalų, reikalingų kelių transporto priemonių priežiūrai tarptautinio vežimo keliais metu;

2.3. laikinai įvežtos atsarginės dalys ir įrankiai, skirti kelių transporto priemonei, apgadintai ar sugedusiai tarptautinio vežimo keliais metu, taisyti.

3. Nepanaudotos arba pakeistos atsarginės dalys ir įrankiai, nurodyti šio straipsnio 2.3 punkte, turi būti išvežami atgal arba sunaikinami kontroliuojant muitinei pagal priimančiosios šalies teritorijoje galiojančius nacionalinės teisės aktus.

11 straipsnis

Teisės aktų taikymas

1. Vykdamas pasienio, muitinės ir kitą kontrolę, taip pat sprendžiant kitus klausimus, atskirai neaptartus šiame Susitarime, taikomos tarptautinių susitarimų, kurių šalimis yra Šalių valstybės, nuostatos, o sprendžiant klausimus, kurių nereglamentuoja šie susitarimai, taikomos Šalių valstybių teritorijose galiojančių nacionalinės teisės aktų nuostatos.

2. Siekdamas užtikrinti šio Susitarimo įgyvendinimą, Šalių valstybių kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie visus jų valstybių teritorijose galiojančių nacionalinės teisės aktų pakeitimus, kurie gali turėti įtakos šio Susitarimo įgyvendinimui.

12 straipsnis

Vairuotojo ir kelių transporto priemonės dokumentai

1. Kelių transporto priemonės vairuotojas privalo turėti galiojantį vairuotojo pažymėjimą, atitinkantį kelių transporto priemonės, naudojamos tarptautiniam vežimui keliais pagal šį Susitarimą, kategoriją, taip pat kelių transporto priemonės ir (arba) jos junginio registracijos dokumentus.

2. Pagal šį Susitarimą tarptautiniam kelių vežimui vykdyti naudojama kelių transporto priemonė turi turėti registracijos šalies valstybinio numerio ženklą. Priekabos ir puspriekabės gali turėti registracijos šalies ar kitos šalies valstybinio numerio ženklą.

3. Nacionaliniai ir tarptautiniai vairuotojo pažymėjimai ir kelių transporto priemonių, naudojamų tarptautiniam vežimui keliais pagal šį Susitarimą, registracijos dokumentai turi atitikti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienos Kelių eismo konvencijoje nustatytus reikalavimus.

4. Vežėjai privalo turėti galiojantį privalomą kelių transporto priemonių, naudojamų tarptautiniam vežimui keliais pagal šį Susitarimą, trečiosios šalies civilinės atsakomybės draudimo pažymėjimą. Šios dalies nuostatos netaikomos kelių transporto priemonių savininkų civilinės atsakomybės atvejais, kuriuos reglamentuoja Tarptautinis žaliosios kortelės susitarimas kitos Šalies valstybės teritorijoje.

5. Leidimai ir kiti dokumentai, reikalingi tarptautiniam vežimui keliais pagal šį Susitarimą, turi būti laikomi kelių transporto priemonėje ir pateikiami priimančiosios šalies kontrolės institucijų įgaliotiems atstovams pareikalavus.

6. Šalys abipusiškai pripažįsta savo valstybių kompetentingų institucijų išduotus galiojančius vairuotojo pažymėjimus, kelių transporto priemonių registracijos dokumentus ir valstybinio numerio ženklus.

13 straipsnis

Vairavimo ir poilsio trukmės stebėseną

Vairuotojų, eksploatuojančių tarptautiniam vežimui keliais naudojamas kelių transporto priemones, vairavimo ir poilsio laikas, taip pat vairavimo ir poilsio laiką

fiksuojančios įrangos naudojimo reikalavimai nustatomi vadovaujantis 1970 m. liepos 1 d. Europos šalių susitarimo dėl kelių transporto priemonių ekipažų, važinėjančių tarptautiniais maršrutais, darbo (AETR susitarimas) nuostatomis ir Šalių valstybių teritorijose galiojančiais nacionalinės teisės aktais.

14 straipsnis

Pažeidimai ir priemonės

1. Vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruotas vežėjas, vykdydamas tarptautinį vežimą keliais kitos Šalies valstybės teritorijoje, privalo laikytis kelių eismo ir saugumo taisyklių bei pareigų, kylančių iš priimančiosios šalies teritorijoje galiojančių nacionalinės teisės aktų.

2. Jei vežėjas, kuriam priklauso vienos iš Šalių valstybės teritorijoje registruota kelių transporto priemonė, arba tos transporto priemonės ekipažas, vykdydamas tarptautinį vežimą keliais kitos Šalies valstybės teritorijoje, nesilaiko priimančiosios šalies teritorijoje galiojančių nacionalinės teisės aktų, šio Susitarimo nuostatų arba leidime nustatytų sąlygų, priimančiosios šalies kompetentingos institucijos prašymu registracijos šalies kompetentinga institucija gali imtis šių priemonių:

2.1. įspėti pažeidimą padariusį vežėją;

2.2. laikinai uždrausti vežėjui vykdyti vežimo operacijas Šalies valstybės, kurioje padarytas pažeidimas, teritorijoje.

3. Registracijos šalies kompetentinga institucija informuoja priimančiosios šalies kompetentingą instituciją apie priemones, kurių ji ėmėsi priimančiosios šalies prašymu.

4. Šio straipsnio nuostatos neatmeta galimybės valstybės, kurioje padarytas pažeidimas, kompetentingoms institucijoms ar teismams taikyti teises priemones.

5. Šio Susitarimo nuostatos neturi įtakos Šalių teisėms taikyti apribojimus tarptautiniam vežimui keliais, kuris gali pakenkti jų valstybių nacionaliniam saugumui. Šalių valstybių kompetentingos institucijos nedelsdamos keičiasi informacija apie atitinkamus apribojimus.

15 straipsnis

Bendra komisija ir kompetentingos institucijos

1. Šalių valstybių kompetentingos institucijos įsteigia Bendrą komisiją šio Susitarimo nuostatomis įgyvendinti ir iškilusioms problemoms spręsti.

2. Bendra komisija į posėdį renkasi kartą per metus paeiliui Šalių valstybių teritorijose. Nėtilinis Bendros komisijos posėdis gali būtų šaukiamas vienos iš Šalių valstybės kompetentingos institucijos prašymu. Bendros komisijos posėdyje pasirašomas svarstytų klausimų ir priimtų sprendimų protokolas.

3. Bendra komisija turi teisę nustatyti leidimų vykdyti vežimo operacijas kvotą ir siūlyti šio Susitarimo pakeitimus.

4. Šiame Susitarime Šalių valstybių kompetentingos institucijos yra:

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu veikianti:

Lietuvos Respublikos susisieikimo ministerija,

Azerbaidžano Respublikos Vyriausybės vardu veikianti:

Azerbaidžano Respublikos skaitmeninės plėtros ir transporto ministerija.

V. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

16 straipsnis

Tarptautiniai įsipareigojimai

Šio Susitarimo nuostatos neturi įtakos teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš tarptautinių sutarčių, kurių šalimis yra Šalių valstybės.

17 straipsnis

Ginčų sprendimas

Visus ginčus, kylančius dėl šio Susitarimo aiškinimo ar įgyvendinimo, Šalys sprendžia derybomis ir konsultacijomis diplomatiniais kanalais.

18 straipsnis

Pakeitimai

Šis Susitarimas gali būti iš dalies keičiamas rašytiniu abipusiu Šalių sutikimu. Tokie pakeitimai įforminami atskirais protokolais, kurie yra neatsiejama šio Susitarimo dalis ir įsigalioja pagal šio Susitarimo 19 straipsnio nuostatas.

19 straipsnis

Įsigaliojimas, galiojimo trukmė ir nutraukimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja tą dieną, kurią Šalys diplomatiniais kanalais gauna paskutinį rašytinį pranešimą, patvirtinantį, kad atitinkamos vidaus procedūros, reikalingos šiam Susitarimui įsigalioti, yra baigtos.

2. Šis Susitarimas sudaromas penkerių (5) metų laikotarpiui ir po to automatiškai pratęsiamas kitiems penkerių metų laikotarpiams, nebent kuri nors iš Šalių ne vėliau kaip prieš šešis (6) mėnesius diplomatiniais kanalais raštu praneša kitai Šaliai apie ketinimą nutraukti šį Susitarimą.

Pasirašyta 2022 m. gegužės 18 d. Baku dviem originaliais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, azerbaidžaniečių ir anglų kalbomis, kurių visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamas tekstą anglų kalba.

Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

Azerbaidžano Respublikos

Vyriausybės vardu

